



VEDTAGNE TEKSTER

P8_TA(2015)0276

Srebrenica-mindedagen

Europa-Parlamentets beslutning af 9. juli 2015 om Srebrenica-mindedagen (2015/2747(RSP))

Europa-Parlamentet,

- der henviser til sine tidligere beslutninger af 7. juli 2005¹ og 15. januar 2009² om Srebrenica,
- der henviser til verdenserklæringen om menneskerettigheder, den europæiske menneskerettighedskonvention og den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder, der anerkender alles ret til liv, frihed og personlig sikkerhed og til tanke-, samvittigheds- og religionsfrihed,
- der henviser til stabiliserings- og associeringsaftalen mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Bosnien-Hercegovina på den anden side, der blev undertegnet i Luxembourg den 16. juni 2008 og trådte i kraft den 1. juni 2015,
- der henviser til FN's Sikkerhedsråds resolution 827 af 25. maj 1993, 1551 af 9. juli 2004 og 1575 af 22. november 2004,
- der henviser til forretningsordenens artikel 123, stk. 2 og 4,
- A. der henviser til, at den 11. juli 2015 er 20-årsdagen for folkedrabet og den etniske udrensning, der fandt sted i og omkring Srebrenica under den bosniske krig, hvilket bør være en frisk påmindelse om farerne ved ekstreme former for nationalisme og intolerance i samfundet, som blev yderligere forstærket på grund af krigen;
- B. der henviser til, at den bosniske by Srebrenica, som FN's Sikkerhedsråd i sin resolution 819 af 16. april 1993 havde erklæret for et sikkert område, den 11. juli 1995 blev indtaget af de bosnisk-serbiske styrker anført af general Ratko Mladić, der handlede under ledelse af den daværende præsident for Republika Srpska, Radovan Karadžić;
- C. der henviser til, at der under adskillige dages blodbad efter Srebrenicas fald blev henrettet over 8 000 muslimske mænd og drenge, som havde søgt sikker tilflugt i dette

¹ EUT C 157 E af 6.7.2006, s. 468.

² EUT C 46 E af 24.2.2010, s. 111.

område, der stod under FN's internationale styrkes (UNPROFOR) beskyttelse, og at disse summariske henrettelser blev foretaget af bosnisk-serbiske styrker under general Mladićs ledelse og af paramilitære enheder, herunder irregulære politistyrker; der endvidere henviser til, at næsten 30 000 kvinder, børn og ældre blev tvangsdeporteret i en storstilet etnisk udrensningsskandale, hvilket gør denne hændelse til den alvorligste krigsforbrydelse i Europa siden afslutningen af anden verdenskrig;

- D. der henviser til, at de tragiske begivenheder i Srebrenica har efterladt de overlevende med dybe følelsesmæssige sår og skabt langvarige hindringer for politisk forsoning mellem de etniske grupper i Bosnien-Hercegovina;
 - E. der henviser til, at massakren i Srebrenica er anerkendt som folkedrab af både Den Internationale Krigsforbryderdomstol vedrørende det tidligere Jugoslavien (ICTY) i afgørelsen i appelsagen anklageren mod Radislav Krstić, sag nr. IT-99-33 af 19. april 2004, og af Den Internationale Domstol i sagen om anvendelse af konventionen om forebyggelse af og straf for folkedrab (Bosnien-Hercegovina mod Serbien og Montenegro) af 27. februar 2007, s. 127, §297 (ICJ);
 - F. der henviser til, at de bosnisk-serbiske styrker gentagne gange overtrådte Genèvekonventionerne i forhold til civilbefolkningen i Srebrenica, bl.a. ved at deportere flere tusinde kvinder, børn og ældre og voldtage et stort antal kvinder;
 - G. der henviser til, at det på trods af bestræbelserne på at lokalisere og udgrave masse- og enkeltgrave endnu ikke har været muligt at lokalisere og identificere ligene af næsten 1 200 mænd og drenge fra Srebrenica;
 - H. der henviser til, at FN's generalsekretær i 1999 i sin rapport om Srebrenicas fald erklærede, at det ikke var lykkedes FN at gennemføre sit mandat, navnlig med hensyn til beskyttelsen af de såkaldte "sikre områder", og at FN dermed også har et ansvar;
 - I. der henviser til, at grundlaget for EU er fredelig sameksistens og loyalt samarbejde mellem dets medlemmer; der henviser til, at en af de vigtigste bevæggrunde for den europæiske integrationsproces er viljen til at forhindre en gentagelse af krige og forbrydelser mod humanitær folkeret i Europa;
 - J. der henviser til, at ICTY den 30. januar 2015 stadfæstede dommene over fem højtstående bosnisk-serbiske hærofficerer, der var dømt for at have deltaget i folkedrabet i Srebrenica i 1995; der henviser til, at nogle af de dømte officerer refererede direkte til den tidligere bosniske-serbiske hærchef Ratko Mladić, som stadigvæk står anklaget ved ICTY for forbrydelser, herunder folkedrab;
1. mindes og ærer alle ofrene for folkedrabet i Srebrenica og for alle grusomhederne under krigen i det tidligere Jugoslavien; udtrykker sin medfølelse med og solidaritet over for ofrenes familier, som i mange tilfælde må leve uden at have fået endelig vished om deres slægtnings skæbne;
 2. udtrykker sin stærkeste mulige fordømmelse af folkedrabet i Srebrenica; erklærer højtideligt, at sådanne forfærdelige forbrydelser aldrig må ske igen, og at det vil gøre alt, hvad der står i dets magt, for at forhindre gentagelse af sådanne handlinger; forkaster enhver form for benægtelse, relativisering og fejlfortolkning af folkedrabet;
 3. fremhæver, at de politiske repræsentanter i Bosnien-Hercegovina er nødt til at anerkende fortiden for med succes at kunne arbejde sammen hen imod en bedre fremtid

for alle landets borgere; fremhæver den vigtige rolle, som nabolande, religiøse myndigheder, civilsamfundet, kunst, kultur, medierne og undervisningssystemerne kan spille i denne vanskelige proces;

4. understreger, at det arbejde, som ICTY har udført, er meget vigtigt, og at det er nødvendigt at træffe alle foranstaltninger, som er nødvendige for at fremskynde retssagerne og appelsagerne og få dem afsluttet hurtigst muligt; gentager, at det er nødvendigt at lægge større vægt på retsforfølgelse af krigsforbrydelser på indenlandsk plan;
5. understreger på ny EU's engagement i det europæiske perspektiv og den videre tiltrædelsesproces for såvel Bosnien-Hercegovina som alle andre lande på Vestbalkan; mener, at regionalt samarbejde og den europæiske integrationsproces er den bedste måde at fremme forsoning og overvinde had og splittelse på;
6. opfordrer indtrængende til udarbejdelse af uddannelses- og kulturprogrammer, der fremmer forståelsen af årsagerne til sådanne grusomheder og øger bevidstheden om behovet for at værne om freden og fremme menneskerettighederne og tolerance mellem forskellige religioner; udtrykker sin støtte til civilsamfundsorganisationer som foreningen af mødre fra Srebrenica og Žepa-enklaverne, da de spiller en central rolle med hensyn til at øge bevidstheden herom og bygge et bredere grundlag for forsoning mellem alle landets borgere;
7. beklager, at FN's Sikkerhedsråd, som har hovedansvaret for opretholdelsen af international fred og sikkerhed, ikke kunne vedtage en resolution til minde om folkedrabet i Srebrenica. Dette er navnlig beklageligt, da Den Internationale Domstol, FN's primære retsinstans, har fastslået, at forbrydelserne begået i Srebrenica udgjorde et folkedrab;
8. bifalder kraftigt beslutningen truffet enstemmigt af Bosnien-Hercegovinas ministerråd om at erklære den 11. juli for sørgedag i Bosnien og Hercegovina;
9. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen, medlemsstaternes regeringer, Bosnien-Hercegovinas og dets enheders regering og parlament og regeringerne og parlamenterne i landene i det vestlige Balkan.